

יהדות באהבה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

שתשרה שכינה במעשה ידינו

עם סיום מלאכת המשכן הובא המשכן אל משה, ככתוב: "ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויביאו את המשכן אל משה (שמות לט לב-לג). רשי"י מסביר "שלא היה יכול להקימו שום אדם מחמת כובד הקרשים, שאין כח באדם לזקפן, ומשה העמידו. אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא איך אפשר הקמתו על ידי אדם, אמר לו עסוק אתה בידך נראה כמקימו, והוא נזקק וקם מאליו, וזהו שנאמר (שמות מ יז) הוקם המשכן, הוקם מאליו" (רשי"י שם).

הוקם מאליו, דהיינו בסיוע השם יתברך. ואכן כוחו של האדם מוגבל. לפעמים הוא ניצב בפני משימות קשות ונכבדות שקשה להרימן כקרשי המשכן, אבל אל לו לאדם להתייאש ולהרים ידיים. יש לקחת בחשבון גם את הסיעתא דשמיא, שכן הכלל הנקוט בידינו הוא ש"אדם מקדש עצמו מעט שהוא מה שיוכל האדם לקנות בהשתדלותו, מקדשים אותו הרבה, שהוא העזר שעוזר אותו השם יתברך" (רמח"ל מסילת ישרים מידת הקדושה). **נכון לעכשיו**, בדורנו, דור הקמת הבית הלאומי, דור של קיבוץ גלויות וביסוס ארצותנו בארץ חיינו, הוא רצוף קשיים, סיבוכים, מאבקים ומלחמות. לעתים אנו ניצבים בפני משימות כבדות ומסובכות בנושאים קיומיים, בטחוניים וכלכליים, ולא פחות קשיים בנושאים רוחניים וחברתיים כמו הנחלת המורשת היהודית לכלל עם ישראל ואחדות האומה. אל לנו להרים ידיים, אדרבא, יש להשתדל ולהתאמץ והשי"ת יעזור לנו ונקים את "קרשי המשכן הכבדים" של מדינתנו ותחול עלינו ברכתו של משה רבינו בהקמת המשכן, שתשרה שכינה במעשה ידינו. "ויהי נעם ד' אלקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה השלמה

ל' חנון תש"א

הדלקת נרות: י-ם 17:01 ת"א 17:19 חיפה 17:10
מוצאי שבת: י-ם 18:14 ת"א 18:16 חיפה 18:14

העלון מופץ ב- 50,000 עותקים
לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302
ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

הפתעת המערב

בין דת לתודעה

הרב חגי לונדין | 2

שקר לתועלת

האם מותר לשנות מהאמת, כאשר אין מכך נזק לאף אחד?

הרב יוסף צבי רימון | 2

תשובה מאהבה בזהב המשכן

על נפילה וקניית מעלה

הרב אורן טרבלסי | 3

כשצד אחד צודק בנישואין

לפני שעושים צעד דרמטי

אסתר אברהמי | 6

"ידעתי שהכל הולך
להשתנות. מבחינתי זו
הייתה נקודת אל-חזור"

אורי מלמד, סיפור של מהפך
אבנר שאקי | 5

"באחד באדר
משמיעין
על השקלים"

זכר למחצית השקל ומתנות לאביונים
נותנים גם השנה למכון מאיר
ושותפים לזיכוי הרבים וקירוב לבבות

לתרומות באתר או בטלפון 02-6461328 *2331 meirtv.com

צילום: מכון מאיר

הפתעת המערב בין דת לתודעה

הרב חגי לונדין
ר"מ במכון מאיר

רק הם מעניינים אותם והם מוכנים להילחם עבורם. הנפש האנושית צורכת עוד משהו חוץ מנוחות חומרית; כדברי רבי יהודה הלוי, ששם בפיו של מלך כוזר תשובה לטענת הפילוסוף שנפש האדם איננה זקוקה לדת: "אם כן מדוע הנוצרים והמוסלמים נלחמים זה בזה?" (כוזרי מאמר ראשון, ב).

חודש אדר (א ו-ב) מספר לנו את סיפור הפורים, שהתגלגל, על פי חז"ל, מרצונם של היהודים להשתתף במשתה אחשוורוש ולהיטמע בכפר הגלובלי הפרסי. מרדכי ניסה להזהיר אותם דרך הראש - והמן הצליח דרך הרגליים - שההיות דתיות ולאומיות אינן משהו שניתן למחוק. יש עוד דרך ארוכה לפנינו.

במדינת ישראל 2022, יותר מכל מקום אחר בעולם, אסור לשכוח את הלקח הזה.

הרע יעבור הטוב יתגבר בעזרת ה'.

איני יודע אם המתח בין רוסיה ואוקראינה - שלרובנו אינו אומר הרבה - הפתיע את המודיעין המערבי; אולם הוא ללא ספק הפתיע את התודעה החילונית-מערבית. במשך עשרות שנים, מאז מלחמת העולם השנייה ובעיקר מאז סיומה של המלחמה הקרה, התודעה השולטת בתרבות המערבית היא שמאבקי לאומיות וזהות עברו מן העולם. הדבר היחידי שאמור לעניין את בני האדם הוא לאכול במקדונים ולצפות בנטפליקס. האינטרנט והרשתות החברתיות העצימו את תחושת הגלובליזציה, ויצרו אשליה שאם רק נתעלם מנושאי זהות, דת ולאומיות - נוכל כולנו לחיות בגן עדן של תמונות חתלתולים ברשת.

מקרים כדוגמת המלחמה בין רוסיה לאוקראינה, והאסלאמיזציה הגוברת והולכת, מלמדים שהעולם מורכב הרבה יותר. גם במאה ה-21, ישנם אנשים ששטחי אדמה וכבוד לאומי -

ביקור בנים בעיר האבות

מחלקות דוברי ספרדית אנגלית ורוסית ממכון מאיר, שהו בשבת שעברה בעיר האבות חברון. האווירה היתה מרוממת של 'שבת אחים' גם יחד, בדיבוק חברים וקישור לקברי אבות. התלמידים סיירו באזור גוש עציון ואפרת ובחברון כמובן, ולמדו על נפילת הגוש ערב הכרזת עצמאות המדינה ועל תקומת הגוש בעקבות מלחמת ששת הימים. זכינו לראות עין בעין את התגשמות תפילתנו "זוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה", כן נזכה לקיבוץ גלויות ולגאולה שלמה.

זעקת החילוניות והכפירה

מדברים אמונה

הרב ראובן פיימן ר"מ במכון מאיר

הקיים. התהליך הזה נועד לרומם את מצב האמונה. מבחוח נראה כאילו הכפירה שוברת ומחללת את האמונה, אך מי שמביט לעומק מבין שהיא נועדה לזכך את האמונה מכל מיני תפיסות קטנות שדבקו בה, ולהשאיר אותה נקיה וברה. "הַכְפִּירָה בָּאָה כְּעֵין עֶקֶקָה מְעַצְמַת מְכַאֲבִים לְגַאֵל אֶת הָאָדָם מִבְּאֵר צָרָה נְכִרְיָה" כותב הרב קוק. ועל כן, "יש לכפירה זכות-הקיום הארצי, מפני שהיא צריכה לעכל את הזהמא שנתדבקה באמונה מאפס דעת ועבודתה. זוהי כל תעודתה במציאות".

לאחר שהכפירה תסיים את תפקידה המיועד, לנקות את האמונה מכל סיגיה, יתבטל הצורך בה, וממילא תוכל להתקומם האמונה בצורה מפוארת ורחבה הרבה יותר - "לְאִיזוֹ עֲקִירָה מְכֻנֶּת הַשְּׁגָחָה הַעֲלִינָה? לְעִקְרֵת הַסִּיגִים שֶׁהֵם רַק חוֹצְצִים בֵּין הָאָדָם וּבֵין אֱ-לֹהֵי אֱמֶת, וְעַל מְשׁוֹאוֹת הַחֲרָבוֹת שֶׁהַכְפִּירָה מְחַרְבֶּת תְּבִנָּה דַּעַת-א-לֵהִים הַנִּשְׁעָנָה אֶת הַיְקָלָה".

במאה וחמישים השנים האחרונות חלקים גדולים מעם ישראל החליטו לעזוב את האמונה. בזמני השיא 90 אחוז מעם ישראל לא שמרו תורה ומצוות. התהליך הזה אומר 'דרשני'. מה גרם לכל כך הרבה יהודים לעזוב את מה שחונך עליו העם כולו מזה אלפי שנים אל עבר כפירה

וספקנות בתורה חס ושלום? הרב קוק הסתכל על התהליך הזה במבט עמוק. הוא אבחן שהסיבה שגרמה לכך אינה ירידה רוחנית וניתוק, אלא להפך. מצב התורה והאמונה בזמן הגלות לא היה מפותח. הלימוד התמקד בעיקר בהלכה ובגמרא, ונעזב העיסוק בנושא המרכזי בלימוד התורה - האמונה בה' והכרתו. מסביב, שערי חכמה נפתחו, החכמות התחילו להיות נפוצות בשדרות החברה הרחבות אך התורה נשארה במצבה המצומצם. החילוניות והכפירה היוו זעקה שאמרה 'הבו לנו גודל! לתורה גדולה ועמוקה אנחנו משתוקקים!' מתוך כך הם שברו את

פִּינֵת הַהִלָּכָה

הרב יוסף צבי רימון
יו"ר סולמות, רב אזורי גוש עציון

שקר לתועלת

האם מותר לשנות מהאמת, כאשר אין מכך נזק לאף אחד?

האם מותר לפתוח כתובת מייל בגיימייל לילד מתחת לגיל 13, אם כדי לעשות כך צריכים להמציא יום הולדת (כי גוגל לא ירשה אם כותבים תאריך שהוא פחות מ-13 שנים אחורה)? האם זה גזל?

תשובה: הרמב"ם כתב בשני מקומות בדבר האיסור לשקר: פעם אחת בהלכות מכירה (פרק י"ח הלכה ח), ופעם נוספת בהלכות דעות (פרק ב הלכה ו). מו"ר הרב לייכטנשטיין הסביר מדוע הרמב"ם כתב את איסור השקר פעמיים. הרמב"ם בהלכות מכירה דן בפגיעה מצד הזולת. הרמב"ם בהלכות דעות דן בשקר מצד הפגיעה באדם המשקר. לפי הרמב"ם יש שתי בעיות בשקר: הפגיעה בזולת ובאדם עצמו. לכן גם כאשר השקר אינו גורם נזק לזולת, אסור לשקר בגלל יצירת ההרגל של שקר. בשינוי הגיל בפתיחת חשבון גיימייל אין פגיעה בזולת, מכיוון שהגבלת הגיל נועדה רק כדי למנוע תביעות. נוסף על כך, החברה יודעת שיש מיליוני ילדים בעולם בעלי חשבון גיימייל ונראה שהם מסכימים לכך. אומנם יש להשתדל עד כמה שאפשר שהילד לא יתרגל לשקר. לכן, עדיף שההורה יפתח חשבון בלי שהילד ישים לב. אולם, אם הילד נמצא בפתיחת החשבון צריך להסביר לו שאסור לשקר, והמקרה כאן הוא ייחודי כי הגבלת הגיל נועדה רק למנוע תביעות.

במלאת תשע עשרה שנים לנפילת בננו אהובנו

יואב דורון הי"ד

על נחלת אבותינו בהר חברון

נתיחד עם זכרו ביו שיש' ח' באדר ב' (11/3/22).

בשעה 5.35 תפילה שחרית עם הנץ במצפור ז"ו בהר חברון ליד מעלה חבר. פרטים בפל: 052431339.

בשעה 10.15 נתיחד עם זכרו בהר הרצל

בבנין ציון ננוחם משפחת דורון

העלון מוקדש לעילוי נשמת הורי היקרים

משה בן אסתר שנפטר ביא אדר ב' רוזט שושנה בת אסתר יא' טבת.

תהא נשמתם צרורה בצרור החיים.

השבת - תכלית מעשה שמים וארץ

והארץ וכל צבאם", אונקלוס תירגם את המילה 'ויכלו' - ואשתכללו, מבאר הנצי"ב שם, **"שהיה הבריאה ביפיה ובהידורה מה שאין למעלה ממנו"**. וזה הקדמה למה שנאמר בהמשך, 'ויברך את יום השביעי ויקדש אותו' **"משום שמצא הקב"ה כביכול נחת רוח בעולמו ביום השביעי, על כן ברכו..."** כמו שאדם גומר לבנות בניין הוא שמח באותו יום ועושה משתה **"כך הקב"ה ביום שכלה עולמו עשה יום טובה ויברך אותו"**. מכאן בא הציווי בעשרת הדברות, 'זכור את יום השבת לקדשו', אומר הנצי"ב, לכאורה לא בא הכתוב לאסור כאן מלאכה, ולכן דרשו מכאן חז"ל **"מצות עשה של עונג שבת וקידוש היום"**. אבל לפי הפשט אכן פסוק זה בא לאסור מלאכה, ואיסור המלאכה בשבת הוא משום קדושתה ולכן יש לנהוג בה מורא וכבוד הקודש ומכיוון שזו פעולה במחשבה לכן נאמר זכור שיעלה על זכרוננו העניין, **"שיעלה במחשבתו קדושת שבת, על מה הוא קדוש ומי קדשו... ומזה יבוא לנהוג אותו היום במעלה"**. הקב"ה משפיע עלינו ממרום בכל שבוע קדושה מיוחדת ביום השבת, ככל שאנו מתכוונים אליה, מבינים את ערכה, מעלתה וקדושתה, כך זוכים אנו לשבוע משובה ולהתענג מקדושתה.

ספר תורה, בית הכנסת וכדומה גורמת איזו השגה והתפעלות בנפש אפילו לגוי, מעצם הידיעה שזה דבר שבקדושה. אבל מכח מה משיג אדם מישראל קדושת הנפש בשבת וביום טוב מבלי שום הרגש חיזוני? זה **"אות שהקב"ה בעצמו כביכול מסייע לקדש למי שבא להתקדש, ולכן קדושה זו יקרה בעיני ה' לדחות כל עשיית דברים שבקדושה..."**, זאת הכוונה למה שאנו אומרים בתפילה, 'טועמיה חיים זכו', **"היינו חיים של הרגש רוחני"**. ופירוש המילים 'לדעת כי אני ה' מקדשכם', **"שמצווה לדעת זאת ולהכין עצמו לכך, דבלא זה לא ירגיש קדושה"**. מתנה גנוזה נתן לנו ה' יתברך ושבת שמה, היא אות בינו לעם ישראל, ברית עולם, אנו מצווים להתכונן לקראתה, להכין עצמנו לקבל את קדושתה כראוי, מי שאכן מתכונן לה כראוי, זוכה להרגיש קדושה, עונג והתעלות רוחנית, לפי זה אומר הנצי"ב, **"המכין עצמו לזה הוא מקיים מצוות עשה ומקבל שכר ע"ז העונג"**, וזה מה שאמרו חז"ל (ביצה ט"ז) שאת מתן שכרה ה' לא גילה. אבל באמת **"היא מתנה טובה שמשיג עונג שבת וקדושה"**. ועוד מקבל שכר על שזכה להשיג את העונג הזה ולכן נאמר 'לדעת'. בסיום בריאת העולם נאמר 'ויכלו השמים

בכל הציווי על מלאכת המשכן, באה האזהרה שמלאכת המשכן אינה דוחה את השבת. כך אומר ה' למשה בציווי בפרשת כי-תשא, **"ואתה תדבר אל בני ישראל לאמר, אך את שבתותי תשמרו כי אות היא ביני וביניכם..."**, וכך כאשר משה מקהיל את בני ישראל ומצווה אותם על מלאכת המשכן, הוא אומר להם, **"ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה'"**. ויש להבין, הרי מעלת המשכן גדולה ומיועדת להשראת השכינה בישראל ומדוע שלא תדחה מלאכת המשכן את השבת?

מבאר הנצי"ב, מעלת השבת מבוטאת ראשית בכך, שעל שמירת השבת בא ציווי מיוחד למשה שידבר אל כל ישראל. אמנם גם את שאר המצוות אמר משה לכל ישראל, והאנשים הפשוטים שלא הבינו באמירה הראשונה, הוזהרו בהמשך על-ידי גדולי ישראל, אבל בשמירת השבת ה' אומר למשה ואתה תדבר גם למי שאינו בן תורה. על המילים, **"כי אות היא ביני וביניכם לדורותיכם לדעת כי אני ה' מקדשכם"**, מבאר הנצי"ב, **"שכל דבר שגורם לישראל התעוררות קדושה, כמו בית המקדש וכדו' בא על-ידי התפעלות מדבר שבקדושה"**. ראיית דבר קדוש,

תשובה מאהבה בזהב המשכן

על נפילה וקניית מעלה

לומך הפרשה

הרב אורי טרבלסי ר"מ במכון מאיר

המפרשים מסבירים שבכסף ובנחושת שרתה ברכה מיוחדת. משקל המתכות שניתן מישראל הוטבע כולו במלאכת המשכן בלי שיאבד ממנו דבר תוך כדי תהליך ההתכת. זה מורה על תשובה רגילה בה הכוחות חוזרים ואינם נאבדים. **אך בזהב התגלמה התשובה מאהבה ששרתה בו ברכה מעבר למידה.** בספר שפתי כהן¹ מובא שהזהב שנצרך למשכן היה עצום. כדוגמת הפרוכת שאורכה ורוחבה אמה עובייה טפח וכולה עשויה זהב. הזהב שהביאו ישראל לא הספיק בדרך הטבע למה שנעשה ממנו במשכן. אך בכל זאת חלה עליו ברכה והצליחו לעשות ממנו מעבר למידה שהייתה בו. כמו שבתשובה מאהבה נעשות זכויות מהזדונות כך הזהב שבו נעשה החטא התברך לזכויות מעבר למידתו. **חטא העגל הביא לנפילה במדרגת ישראל ולכן צריך להיבנות סדר חדש של תיקון. אך בזהב שלא נאמר מה נעשה בו, נרמז שעל ידי תשובה מאהבה בכוח ישראל לגלות את הזכויות שבזדונות ואת הברכה שטמונה בחטא.**

1. ויקרא ח, א 2. לח, יח 3. פסחים, פה: 4. לח, כד

שאסורים להיכנס למקדש ויכלו לעמוד בעוביו. שם יכניסו את בהונות ידיהם ורגליהם כדי שיו עליהם מדם האשם ויטהרו. שער החצר במשכן מקביל לשער ניקנור במקדש ובדומה אליו גם הוא לא התקדש כדי שיוכלו המצורעים לעמוד בתוכו ולהכניס את בהונותיהם לחצר לשם הזאת הדם. לכן בעשיית המשכן הוא נכתב בנפרד מקלעי החצר. אך לפני החטא לא הייתה אפשרות של צרעת בישראל, לכן בשעת הציווי נכלל המסך עם קלעי החצר כי קדושתו הייתה שווה לקדושתם. משינוי זה בין הציווי לעשייה עולה שחטא העגל השאיר רושם בישראל בדמות הצרעת. רושם כזה מלמד את ישראל מה השינוי שחל בהם ומורה להם דרך תשובה. ואמנם בכוחה של התשובה להצמיח מתוכה גם ברכה. הגמרא אומרת שתשובה שנעשית מאהבה מהפכת זדונות לזכויות. החטא מביא את הנפש למקומות שלא הייתה מגיעה אליהם בלעדיו. התשובה לוקחת את כוחות הנפש ששימשו לחטא ומעבירה אותם לברכה. חטא העגל אמנם היה נפילה גדולה לישראל שמצריך תהליך ארוך של תשובה ותיקון, אך בסופו יגיעו ישראל למעלה עליונה שלא היו מגיעים אליה מבלעדי החטא. ובחינה זו התגלתה בזהב שנתרם למשכן שהוא התיקון לזהב ממנו עשו ישראל את העגל. התשובה מאהבה הביאה את ישראל לקחת את כוחות הנדיבות שהופיעו אצלם בנתינה לעגל ולנווט אותם לנדיבות לב אדירה למשכן. עד שעושי המלאכה ביקשו ממשה לעצור את העם מלהביא עוד נדבה.

בתחילת הפרשה מפורטים משקלי הזהב הכסף והנחושת שהביאו ישראל ומה נעשה עימם. מפרשים רבים כדוגמת הרמב"ן וכלי יקר מעירים שבניגוד לכסף ולנחושת לא ציינה התורה מה עשו עם הזהב. משקלו של הזהב אמנם נמנה אך התורה לא פירטה מה נעשה עמו. פרושות ויקהל פקודי נראות מיותרות. בתרומה תצוה נאמר הציווי על המשכן, ובויקהל פקודי מתוארת העשייה בפועל. **צריך להבין מדוע מאריכה התורה בתיאור עשיית המשכן וכליו, ולא מסתפקת באמירה כללית שעשו ישראל ככל אשר ציווה ה'**

את משה. אחת התשובות טמונה בזה שהתורה הפרידה בין הציווי לבין עשייה בפרשת כי תשא שבה מופיע חטא העגל. לפי הרמב"ן¹ הפסוקים כתובים כסדרם. משה צווה בעשיית המשכן בארבעים יום הראשונים שעלה להר סיני. וחטא העגל התרחש בין הציווי על המשכן לבין עשייתו לאחר יום כיפור. **חטא העגל יצר שוני מהותי בין האופן שבו היה צריך המשכן להיראות בשעת הציווי לבין האופן שבו נבנה בפועל.** התורה חוזרת ומפרטת את כל תהליך העשייה משום שזה לא אותו משכן. אינו דומה המשכן שלפני החטא למשכן שלאחריו. ואכן מספר שינויים יש בעשייה מהציווי. שינויים אלו מבטאים חסרונות שנוצרו בישראל בעקבות החטא, שמהם צריכים ישראל ללמוד דרך תשובה. דוגמה לכך מסביר המשך חכמה² בשער החצר. בשעת הציווי נכלל מסך שער החצר יחד עם קלעי החצר. ואילו בעשייה נכתב המסך בנפרד מהקלעים. במקדש לא קידשו את שער ניקנור³ כדי שהמצורעים

יום עיון לפורים יתקיים במכון מאיר

ביום שלישי י"ב באדר ב'. פרטים בגיליון הבא ובערוץ מאיר.

במלאת 40 שנה לפטירת רבנו הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל

ספריית חוה יוצאת במכירה מוקדמת* של סדרת 4 כרכים על חייו ומשנתו

למחזיקים י"ח עד י"ח פסח תשפ"ב בלבד!

150 ₪ מבוטל! כלל הסט

השימוש בתמונה נעשה ע"י סעיף 27 לחוק זכויות יוצרים תשס"ח-2007. אתה הבעלים? צור קשר!

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר: www.ChavaBooks.co.il

"ידעתי שהכל הולך להשתנות. מבחינתי זו הייתה נקודת אל-חזור"

המסעדן אורי מלמד, אשר בעברו שימש כרב ולהבדיל כסטנדאפיסט וכמבקר מסעדות, מספר מה הרגיש כשנכנס למכון מאיר, מי היה הר"מ שהשפיע עליו ביותר, ואיך קשורה התפעלותו של כומר מניקרגואה להתקרבותו לחיי תורה ומצוות

אבנר שאקי

צילום: מרב בסון

במסעדת מומפטיס

"חזרתי לארץ, רציתי להתקרב לאלוקים ולהכיר את היהדות, אבל לא כל כך ידעתי מה לעשות עם זה. בשלב מסוים החלטתי פשוט ללכת לבית כנסת, ולהתחיל משם. תודה לאל, איך שנכנסתי לעניין הזה,

חוויתי התאהבות מעל הראש. התפילה, הברכות, לימוד התורה, הכל מצא חן בעיני. רציתי להתקדם עם העניין, אז התחלתי ללמוד בשיבה בבני ברק. אז, ובמידה מסוימת גם היום, עולם התשובה הציוני דתי לא היה מספיק מפותח ולכן בציבור לא הייתה תודעת תשובה דתית לאומית. אחרי שנה וחצי בתהליך התשובה שמעתי על מכון מאיר וזה מאוד קסם לי, כי עם העולם החרדי לא הייתה לי כימיה."

מהם זיכרונותיך הראשונים מהמכון?

"הגעתי בערך בתקופה הזו של השנה, כמה ימים אחרי פורים. שבוע לפני סוף הזמן. הדבר הכי חזק שאני זוכר זה רוך, מאור פנים. האנשים שפגשתי היו כל כך נחמדים. החבריה במכון למדו ברצינות, אבל האנרגיה הייתה רכה וזורמת. בין אי ניסן לאי אייר חזרתי לתל אביב, זה היה בין הזמנים, ואז החלטתי שאני עובר לירושלים ולמעשה חוזר ללמוד במכון מאיר. סך הכל למדתי שלוש שנים וחצי במכון. לפעמים אנשים שואלים אותי איך מכון מאיר השפיע על החיים שלי, ואני אומר שזה כמו לשאול איך השמש השפיעה על חיי. זו השפעה דרמטית שקשה להכניס למילים. החיים שלי נראים כמו שהם נראים בזכות מכון מאיר. הבית הרוחני, האמוני והתורני שלי זה מכון מאיר ותורת הרב קוק. "מעבר לכך, כמו רבים אחרים, בזכות המכון גם הקמתי את ביתי. יצאתי עם המון בנות אבל העסק לא זרם, ואז קרה הנס. אחד מחברי במכון הציע לי להכיר את חברה של אשתו, ותוך שלושה שבועות התארסנו. כמובן שגם החתונה שלנו הייתה חתונה של מכון מאיר. חברים רבים מהמכון שרקדו בלי הפסקה, הרב ביגון ערך את החופה, הרב שרקי בירך, הרב יאיר אוריאל ז"ל היה עוד, וכמובן דני שרשטון ניהל את הכל. אחרי החתונה למדתי עוד שנה כאברך במכון, לאחר מכן שנה בחר המור, ולאחריה חמש שנים באור עציון. בתקופה הזו למדתי לרבנות וגם הוסמכתי. בזכות זה כיהנתי במשך שנתיים כרבה האורתודוקסי של אוניברסיטת רטגרס, האוניברסיטה הכי גדולה בניו ג'רזי. תודה לאל עשיתי לא מעט דברים בחיי, בעולם התורה ומחוצה לו, אך השנים במכון מאיר עיצבו את חיי ופועלי באופן שאני שני לוי."

מכון התגייסתי לגלי צה"ל, וערכתי שם את תוכנית הבוקר. בנעורי הייתה לי תשוקה עזה לחיות באירופה, ובמיוחד בצרפת, אז אחרי השחרור קניתי כרטיס לכיוון אחד וטסתי לפריז."

אני מניח שבשלב ההוא חשבת שלמגורי קבע בישראל כבר לא תחזור.

"כן, זו הייתה אופציה. כמה ימים אחרי שהגעתי נרשמתי ללימודי צרפתית ותרבות צרפת באוניברסיטה הקתולית של פריז, וחשבתי שאשתקע בעיר. מעבר לכך, אחד הדברים הדרמטיים שקרו לי שם היה ההתאהבות באוכל. מכל מדינות העולם צרפת היא המדינה שיש לה הכי הרבה מה להציע בתחום האוכל, ולי הייתה סקרנות אין סופית.

"השאלה שהציתה לי את החיפוש הרוחני היא לא השאלה אם יש בורא לעולם ומה התכלית, אלא מי אני ומה זה אומר להיות יהודי"

קראתי על אוכל, נפגשתי עם השפים הכי גדולים בצרפת וראיינתי אותם, התפלחתי לשיעורים בבית הספר הכי יוקרתי לבישול בפריז ועוד. סך הכל גרתי בצרפת שלוש שנים, והייתי בטירוף סביב העניין הזה. "יוחד עם זאת", מוסיף מלמד, "שם גם הבשילה התשובה שלי. כשאתה בארץ, גם אם אתה חילוני גמור, אתה עדיין בתוך המשחק. יש אווירה של יהדות סביבך. לעומת זאת, כשאתה בחו"ל, פתאום זה נעלם. בשלב ההוא השאלה שהציתה לי את החיפוש הרוחני היא לא השאלה אם יש בורא לעולם ומה התכלית, אלא מי אני ומה זה אומר להיות יהודי. פתאום הבנתי שאני חלק מרצף של 3,500 שנה, שליחודים יש אלוקים, תורה ומצוות, והרגשתי שאני רוצה לקחת חלק בסיפור הזה. כשגרתי בחו"ל זה שאני יהודי פתאום נהיה עניין, כי גרתי בין גויים ובעיניהם זה היה מיוחד. בתקופה ההיא אחד מחברי היה כומר מניקרגואה, והוא פשוט נדהם ממני. הוא חי את התניין, ומבחינתו היה אברהם אבינו, דוד המלך ואז אותי. מקביל לעניין הזה גם עברתי בתקופה ההיא תזונה פוליטית משמאל לימין, וגם בזכות זה החלטתי לחזור לארץ. היה לי ברור שאני עומד לקראת שינוי גדול בחיי."

רוב ככל האנשים אינם זוכים לכך, אך יש בני מזל שמפגש עם רב מסוים הופך את התמונה ומשנה את חייהם מן הקצה אל הקצה. "כשהגעתי למכון מאיר", מספר אורי מלמד, "בחודשיים הראשונים למדתי רק גמרא. הגעתי משיבה חרדית, וזה מה שהייתי רגיל אליו. לאחר התקופה הזו איכשהו יצא שנכנסתי לאחד השיעורים של הרב שרקי, וברגע ששמעתי אותו ידעתי שהכל הולך להשתנות. מבחינתי זו הייתה נקודת אל-חזור. מאורע משנה חיים, לא פחות.

"אפשר להגיד שפשוט נקשרתי אליו מיד. מצאתי אצלו ישרות, חוש הומור נהדר והרבה חן. משהו מאוד בריא ובהיר. עם הרב שרקי, גם פסקאות מסובכות אצל הרב קוק הופכות בהירות. וזה לא מובן מאליה. המהפכה העיקרית בעולם שלי הייתה בעקבות דברי הרב שגרמו לי למבט אחר ומקיף, השונה לגמרי ממה שסיגלתי לפני כן בעולם התורה החרדי, וזה דרש ממני לעשות תשובה על התשובה. מהלך תובעני מאוד, כי אתה צריך לבנות משהו חדש בנפש, ואז פתאום אתה מבין שלשם כך אתה צריך להרוס מה שבנית - ולבנות בניין חדש."

אורי מלמד, 51, נשוי ואב לשבעה המתגורר בתל אביב, הנו כיום מסעדן המתפעל בהצלחה את שלושת סיני רשת ההמבורגרים המשובחת 'ממפיס' שבבעלותו (עוד כחודש יפתח סיני נוסף, כך הוא מבטיח). בעברו שימש מלמד כרב, ולהבדיל כסטנדאפיסט וכמבקר מסעדות. "נולדתי למשפחה חילונית תל אביבית", מספר מלמד, "וגדלתי עם אמי. הורי התגרשו כשהייתי צעיר מאוד. לא היה אצלנו בבית אנטי ליהדות, אבל גם לא היו דברים בסיסיים שקשורים לתורה ולמסורת נניח כמו כשרות וקידוש. אפילו בכיפור לא צמנו. מה שכן, אני זוכר שבפסח היו מצות. עד גיל מאוחר יחסית, לא הכרתי בית כנסת מבפנים. אמנם עניינו אותי ברמה מסוימת שאלות כמו אם יש אלוקים ואם יש תכלית לעולם, אבל לא עשיתי איתם יותר מדי.

בטיול בחו"ל בצעירותו

"בכיתה י' עזבתי את הבית ועברתי לקיבוץ. הייתי ילד חוץ בגזית, אחד המקומות היפים בארץ. האווירה הנינוחה בקיבוץ התאימה לי מאד. גם לא עשינו שם בגרות, וזה היה מעולה מבחינתי. בתום הלימודים הייתי קומונר בקן נתניה של השומר הצעיר, אבל אחרי חודש וחצי עזבתי. הבנתי שאני לא טוב בלהגיד לאנשים מה לעשות. תקופה קצרה לאחר

טובים בחינוך

הרב יונה גודמן

מנהל חינוכי מרכז ישיבות בני עקיבא

להעביר שאלון אנונימי - לילדי...

ראיתי מחקר שכלל שאלון אנונימי שהועבר למתבגרים ציוניים-דתיים על תפיסתם את משפחתם והוריהם. בין השאר הם נשאלו "האם שולחן השבת בבית הוא חוויה נעימה או מעצבנת?"; האם ההכנות לשבת נעשות "בנעימות או במתיחות?"; ועוד. רבים מקוראי המחקר ודאי תמהו מה היו עונים ילדיהם הפרטיים אילו השתתפו במחקר... המשך המחקר מרתק. הצעירים נשאלו האם הם גדלים בבית שיש בו שיחות עומק בין ההורים לילדיהם או בעיקר שיחות טכניות. המחקר כינה זאת לגדול "משפחה של שתיקה" (כשהכוונה לאי-קיום שיחות עומק על ערכים, רגשות וכו') לעומת החיים ב-"משפחה של שיח". קשה להאמין שיש מי שקרא פרק זה ולא שאל עצמו היכן הוא ממוקם ברצף, ומה ניתן לעשות כדי להשתפר.

האמת היא שניתן וחובה לעשות הרבה. למשל, אפשר ביוזמתנו לשתף ולספר על דברים שמעסיקים אותנו; אפשר לשאול את ילדינו לדעתם בסוגיות חשובות (לא אישיות). לא למה אתה אתמול עשית

X, אלא למה לדעתך בני נוער אוהבים לעשות X) ועוד. בהורות ישנם מעט נושאים שהם תנאי ובסיס להצלחה בכל שאר יעדי החינוך, והנושא שלנו הוא אחד מהם. זה מצריך מאמץ מודע לטפח שיח, וזה שווה כל רגע. לא בכדי המשנה מגנה מצב בו "שניים יושבים ואין ביניהם דברי תורה". לא מספיק שכל אחד עסוק בתכנים ובתורה לעצמו, יש לכוון מפגש פורה ביניהם (נפש החיים).

להכין ילדים לכישלונות

אנחנו מבקשים לתת לילדים שלנו כל מה שניתן כדי שיצליחו בחיים, ומאחלים להם את כל הטוב.

אנחנו מלמדים אותם להתאמץ ולהצליח, להזיע ולקטוף פירות. רק דבר אחד אנחנו שוכחים לעשות -

להכין אותם לכישלונות. אולי זו לא שכתה, אולי זהו פחד, אנחנו פוחדים שאם נאמר להם שהם עתידים להיכשל תהיה זו נבואה שמגשימה את עצמה, שדיבור כזה רק יחליש אותם.

תהיה אשר תהיה הסיבה לכך - אנחנו מועלים בתפקידנו. הם ייכשלו בחיים. ככה זה, בחיים יש כישלונות והפסדים, ואם לא נלמד אותם את אומנות הקימה מכישלון, החיים ילמדו אותם בדרך הקשה, ויהיה להם הרבה יותר קשה לקום. "שבע ייפול צדיק וקם". צדיקים נופלים. לא פעם ולא פעמיים, שבע פעמים. אבל יש להם את הכוח לקום. "ורשע ייפול באחת" - ההבדל בין הצדיק לרשע לא נמצא בנפילות, הוא נמצא במה שקורה להם רגע אחרי הנפילה.

זו לא פתיחת פה לשטן ולא ברית כרותה לשפתיים - יש לומר להם: ילדים אהובים, לפעמים גם נופלים בחיים, לפעמים נכשלים. לא תתקבלו לכל בית ספר, לא תעמדו בכל מבחן, יהיו כישלונות בדרך, רוחניים וגשמיים, יהיו אכזבות. נעשה הכול כדי להימנע מהם, אבל עיקר העיקרים - בואו נלמד יחד איך קמים מהם. ה"נתיבות שלום" אומר שאת השיעור הגדול של הכנה לכישלונות בחיים קיבלנו בכלל ממש הרבה. בכל שבעת ימי המילואים מפרק משה את המשכן ומקים אותו מחדש פעמיים ביום, ויש אומרים שלוש פעמים בכל יום. המשכן עתיד ליפול בשל הכישלונות שלנו, בשל החטאים, ברגעים הללו שאנחנו כבר לא ראויים שתשרה עלינו שכינה. הפירוק וההרכבה נעשים בבוקר ובערב. יהיו כישלונות של ערב - נפילות מחמת עוני וחולשה, מחמת עצבות וחושך. חייבים לקום מזה. יהיו גם כישלונות של בוקר - נפילות מחמת עושר וגאווה, זחיחות הדעת ושכחת ה', הרי יש עושר שמור לבעליו לרעתו. לכל קשת הנפילות צריך להתכונן, לא כדי לתת לגיטימציה לנפילה, אלא כדי לדחות את הייאוש שלאחריה בשתי ידיים. פעם אחר פעם מדמה משה את הפירוק והבנייה מחדש. שוב ושוב מתכן אותנו - יהיו משברים ואנחנו נקום מהם. כמו גדולים נקום.

טובים השניים

אסתר אברהמי

יועצת אישית זוגית ומדריכת כלות

ולא רק שלא הייתה התעוררות מבן הזוג, אלא הבעיה העמיקה יותר ויותר. סחבתם את החיים, עד שמרוב סבל וחוסר היענות מבן הזוג, התייאשתם. ייתכן אפילו שגיליתם הבנה למצב בן הזוג וגם זה לא עזר. לפני גירושין, אני מציעה לבדוק:

- מהם ההרגלים מבית הוריהם שיש לכם - ואינם מתאימים לזוגיות שלכם.

- מה אתם עושים מתוך כוונות טובות, שמונע את בן הזוג, לקבל ערך עצמי ולהשתנות.

- לתת **אמון מלא** שכן הזוג סובל ממצבו והוא באמת ובתמים רוצה להיות טוב ואינו מצליח. לכן חשוב לשדר כלפיו אמפתיה, כבוד ושירגיש שאתם איתו בסבלו. השותפות האמיתית להבין אותו, מה עובר עליו כשהוא בבוקר, בחוסר יכולת להיות בן זוג ראוי, תיתן לו כוח שמאמינים בו ויתעורר בו הרצון, ליצור שינוי אמיתי ותקווה גדולה להשתנות (עיי' טיפול). ההבנה והערך העצמי שירגיש מבן הזוג הצודק, יורמומו אותו ובמקום להיות נגדו, תהיה בעדו.

במקרה שגם לצודק חסרים כלים, אם יתגרש, הוא עלול למצוא את עצמו בנישואין שניים ואולי יותר, עם בן זוג לא מתפקד, באופנים כאלה ואחרים. והרי מטרת הנישואין, הנה לנשא ולהתנשא, לרומם ולהתרומם והאמת והשלום אהבו.

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים

המעניינים אתכם: esteravr@gmail.com

אונים וחוסר ערך. עיקר הזוגיות, זו הדדיות ושוויון ערך. במצב המתואר, לא יכולה להתקיים זוגיות בריאה. **הצודק אולי מרוויח את הצדק, אך מפסיד את הזוגיות.**

כשיד הצודק על העליונה ומרגיש שאין מה לצפות יותר מבן הזוג, כדאי מאד שהצודק יבדוק, כיצד הוא יכול לשנות את התנהלותו לטובת מערכת יחסים זוגית ולא

חד צדדית. ייתכן שזו מערכת שחווה בבית הוריו, לקח על עצמו עודף אחריות, מבלי לשתף את השני. אולי הוא פרפקציוניסט שהחיים מתנהלים על פיו. אולי הוא טיפוס לחוץ מטבעו ובן הזוג נלחץ ממנו ומעדיף להתכנס פנימה, או לברוח מהתמודדות. אולי הוא מצפה מהשני, מבלי לבטא את ציפיותיו ולכן מתייאש ומאוכזב וכן הלאה.

אין ספק שכן הזוג שאינו מתפקד, זקוק לטיפול ולהעצמה אישית, כדי להיות שותף פעיל וראוי בנישואין. ברוב המקרים, מגיעים לטיפול, אחרי שנים של סבל ומתקשים להאמין שיהיה שינוי משמעותי וגם אין כבר כוח נפשי לצודק, להמתין לתהליך ארוך של שיקום הזוגיות. בדי"כ, הצודק פונה לעורך דין, למגשר ליצירת הסכם גירושין, או ישר לבית הדין. הצודק מרגיש בדי"כ שעשה הכל למען זוגיות טובה והשני מסכים לכך בלית ברירה, כי הוא יודע שאינו מתפקד כבן זוג ראוי. בשלב הזה, אני רוצה לפנות אל הצודקים שעשו מבחינתם הכל:

ברור שבאמת ובתמים, עשיתם כל מה שיכולתם

כשצד אחד צודק בנישואין

לפני שעושים צעד דרמטי

בקשיים זוגיים, ברוב המקרים, שני הצדדים צודקים מנקודת מבטם. אלא שכאשר כל אחד עובד על חלקו, הזוגיות מתאזנת. הפעם אני רוצה להתייחס דווקא, לאלו שצד אחד באמת לא מתפקד כבן זוג ויש לצד השני את כל ההצדקה, לאחר סבל רב, לרצות להתגרש. ישנם מקרים שאחד מבני הזוג מתלונן על משנהו והוא צודק. באמת קשה, כשצד אחד מופנם, חושש מפני אשתו ולכן הוא לא פעיל ולא יעיל. היא צודקת כשהיא מתוסכלת ולא מסוגלת להמשיך בנישואין. ובאמת קשה, כשהבעל אימפולסיבי ומתקשה לשלוט בפיו ובמעשיו. יש לה את כל ההצדקה לומר שהיא לא מסוגלת להמשיך לחיות איתו. באמת קשה כשהאישה עייפה מאד מעמל היום, כל יום ויום, תקופה מאד ארוכה ואינה פנויה פיזית ורגשית, ליחס זוגי רגשי. הוא כבר אינו מסוגל להמשיך כך ומעדיף להתגרש. ויש עוד דוגמאות לרוב.

כשאחד צודק והשני באמת לא מתפקד כראוי, ייתכן שיש באמת הצדקה להתגרש ולבנות זוגיות חדשה, אם אחרי טיפול אישי וזוגי, אין שינוי חיובי. יחד עם זאת, ישנם מקרים שאחד מהם לא מתפקד וחוסרים לשניהם כלים לבנות חברות אינטימית של אמת. בכל מקרה, הצודק ייראה חזק ומבין, מה שמחליש יותר את בן הזוג והם נכנסים למעגל סגור שמחריף את המצב. הצודק נעשה צודק יותר ובן הזוג נעשה חלש יותר, חסר

חידה לשבת

מספר שאינו באמת מספר, ובעל-חיים
שאינו באמת בעל חיים - ושניהם בבגדי
הכהונה!

הפינה של טוביה

שלום ילדים!

מכירים את זה שלפעמים אומרים לכם "אין סיכוי, זה בחיים לא יקרה..." למשל, אין סיכוי שאוקראינה תנצח את רוסיה החזקה. לפעמים צריך להשלים עם המצב וזהו. כך בדיוק היה בשושן הבירה: המלך אחשוורוש הסכים וחתם על הגזרה של המן להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים, וכולם ידעו שזה בטוח הולך לקרות, וזה לא הולך להשתנות. זה היה כמו בזמן השואה שקיוו להשמיד את העם היהודי, והנה אנחנו ב"ה פה קיימים וחזקים. וגם אז הגזירה השתנתה, בלי הודעה מוקדמת, הכל התהפך! הם קיבלו איגרת מהמלך שהכל מתהפך לטובת היהודים! ברגע אחד הכל התהפך ממוות לחיים, מאבל ליום טוב! ניצלנו!!! זאת הסיבה שאנחנו כל כך שמחים בפורים, הרבה יותר מכל חג אחר.

ואני לומד מזה לכל מיני דברים בחיים, שגם אם נראה שאין סיכוי, אסור לנו לאבד את האמונה! תמיד נזכור שברגע אחד בורא עולם יכול להפוך את הכל לטובה! שבת שלום וחודש אדר ב' שמח! טוביה

רוצים לקבל מטוביה סרטונים חינוכיים ואקטואליים וגם מאחורי הקלעים? הצטרפו לקבוצת הוואצפ (השקטה) "החדר של טוביה"

שאלות בפרשה

- מה היתה האבן הראשונה בטור הראשון שבחושן?
- מה היתה האבן האחרונה בטור האחרון שבחושן?
- לאיזה בגד-כהונה היתה שפה כדי שלא ייקרע?
- מה עשה משה כאשר ראה שמלאכת המשכן נעשתה כראוי?
- באיזה תאריך הוקם המשכן?
- מדוע משה לא היה יכול להיכנס לאוהל מועד?

« פרשת פיקודי
שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרס!

המונות בפרשה

מצאו למה המונות רחמות מתוך הפרשה

עלילות פרשיהו

כתב ואייר: יוסף מרקוביץ' yosefeitn100@gmail.com

רוצים לצפות בסדרת האנימציה של פרשיהו? הכנסו לאתר ערוץ מאיר לילדים.

המלצת השבוע

לקראת ימי הפורים הממשמשים ובאים, בואו ונלמד איך ניתן לשמוח ולצחוק מבלי לפגוע באחרים! צפו הפרק המרתק והמצחיק "סטנד אפ" מתוך "אסי טוביה וחברים!"

אמרתי לאמא שלי שבא לי ללכת לים או לבריכה, לא משנה מה, העיקר שיהיה מים ושמע. אז היא נתנה לי דלי ואמרה לי לצאת לשטוף את התריסים... מה הקשר בין ברסלבר למכונית? 'אורות ותיקונים'...

סמוך לעקבא דמשיחא מתרבה סגולת האחדות באומה, והמעשים הטובים, והדיעות, והאור האלהי שנמצא בצדיקים, פועלים על קדושת הכלל יותר מבשאר הזמנים. והסגולה ההיא טמונה היא במטמון של קטיגוריא ומריבות, אבל תוכו רצוף אהבה ואחדות נפלאה, שמעוררת הרגשה כללית לצפות לתשועת הגוי כולו. שמונה קבצים ב, רצב

על סדר היום
הרב שלמה אבינר

האויב הראשי שלנו

בכל דור ודור, קמים עלינו לכולונות, והקב"ה מצילנו מידם. יש לנו אויבים רבים: איראנים, סורים, מחבלים, תאונות דרכים, עישון, מזון מזיק ועוד. כל אלה הורגים יהודים, הורגים אחים, ד' ירחם. אבל האויב הכי גדול שלנו, שהורג הכי הרבה יהודים, הורג, הורג ולא מרפה - זו ההתבוללות. אמנם היא אינה הורגת את הגוף, אלא את הנשמה, אבל זה חמור יותר לאין ערוך. יש חשבון שמאז השואה התבוללו בגלות ששה מיליון יהודים. יש המכנים זאת "השואה השקטה". כל צרותנו בארצנו הן כאין וכאפס לעומת הצרה הנוראה הזאת. בניו יורק יש 50% נישואי תערובת, ויש מדינות שזה מגיע עד 90%.

ב"ה יש לנו חוף מבטחים, ארצנו הקדושה. ב"ה אין בה נישואי תערובת, או כמעט אין. אשרינו שזכינו. בא השטן, והגה רעיון גאון: להכניס התבוללות ונישואי תערובת בארץ. הא כיצד? הנה העלו לארץ מאות אלפי גויים, במסווה מזויף של חוק השבות. ועתה מדובר על גיור סמלי-מסורתי-פיקטיבי, אשר בעזרתו כל הגויים יהפכו כביכול ליהודים. יהודים על הנזיר, גויים בפנים.

איננו מדברים על הצרה, שפתאום גוי כזה, אשר רימו אותו שהוא יהודי, ירצה להתחתן ויקבל סטירת לחי אכזרית. איננו מדברים על כך שאמון הציבור במוסד הגיור יתמסמס, כך שגם גרי צדק אמיתיים ימצאו את עצמם מבוזים כגויים. איננו מדברים על כך שגויים ממדינות עוינות יוכלו להשתלב בקלות אחרי גיור-על-נייר, לתוך מערכות רגישות.

אלא אנו מדברים על התבוללות רבתי, גרועה יותר מזו שבגלות, כי שם לפחות יודעים מי יהודי ומי גוי - מלבד הרפורמים, אך כאן לא ידעו, ואז יהיה אסון לא ישוער, ונהפוך כולנו למארג רפורמי.

הפתרון היחיד יהיה ניהול ספרי יוחסין, מה שיפגל את האומה, דבר שלא קרה מאז חורבן בית שני.

אז שומה עלינו להזכיר פעם נוספת, את היסוד הפשוט שלומדים בכיתה א': אין גיור אלא כהלכה, כלומר קבלת מצוות באמיתיות, בכנות, ברצינות ובמסירות. וכל גיור אחר הינו בטל ומבוטל כעפרא דארעא. וכל הגויים שנמצאים בארץ, כלומר אלו שלא יחזרו לגלותם (כי כידוע, האחוז הכי גדול של יורדים הוא אצלם), נתייחס אליהם באהבה, כצדיקי אומות העולם, שכידוע יש להם חלק לעולם הבא. אבל גיור לנר שבת-קידוש-מצה-נר חנוכה אינו גיור אלא סימפטיה.

גיור, אינו אלא על ידי קבלת מצוות, הוא מושג ראשוני הנמצא אצל כל הפוסקים ראשונים ואחרונים, ועד עצם היום הזה. רק גיור כהלכה: או ליתר דיוק על ידי הרבנות הראשית או שלוחיה הממונים מטעמה לשם כך (שהרי כלפי רב עצמאי, אין שום אפשרות לבדוק מה הוא עושה באמת).

ועל הצדיקים ועל החסידים ועל זקני שארית בית ישראל ועל פליטת בית סופריהם, ועל גרי הצדק ועלינו, יהמו נא רחמך, ד' אלהינו.

קן סיוע לאברך תלמיד מכון מאיר -

לפני שבוע פרצה שריפה בביתו של אחד מאברכי מכון מאיר, הלומד בתכנית הכשרת רבנים לבני העדה האתיופית. לצערנו, השריפה כילתה את הכל והאברך אב ל 4 ילדים נותר חסר כל פשוטו כמשמעו.

בהמלצת הרב ביגון שליט"א ורבני המכון הוקמה קן סיוע למשפחה מתוך מטרה לגייס סכום כסף משמעותי שיסייע להם בהתארגנות מחדש להמשך חייהם וכל התורם יבורך מן השמיים

ניתן להעביר לחשבון הבנק - בנק דיסקונט,
מספר חשבון - 155592892, סניף - 159
טלפון לבירורים ולתרומה בביט - 0526774231

הצילום באדיבות רעין אורות כרמיאל

פרוייקטים

בית מדרש קהילתי - כולל עם פנים לקהילה, גני ילדים - גנים מגיל 3 ועד גן חובה, תלמוד תורה אח"צ, תלמודית, ופרחי אורות, חלוקת מנות חסד - על בסיס שבועי, סדנאות והרצאות לקהילה בנושאי זוגיות ומשפחה, לילי סדר ציבוריים, עבודה עם קהילות כרמיאל ועוד

כבוד הרב

הרב יעקב ידיד

פז"ם

25 שנים

לא סופרים

למעלה מ- 50 משפחות כשלמעלה מחציים כבר רכשו דירה בכרמיאל

גרעין אורות כרמיאל הוקם על ידי קרן מורשת, וזכה/זכינו לליווי מהרגע הראשון על ידי הרב אלישע וישליצקי זצ"ל, שסייע לנו גם בהקמת הישיבה, ומפעלי הגרעין עד המפגש האחרון סמוך לפטירתו. גרעין חס, פעיל פנימה והחוצה, מלא ביוזמה ובעשייה, בשגרה ובחירום, במפגש עם כל הקבוצות והעשייה בעיר. חיבור נכון לבתי הכנסת, לפעילות העירונית, קשר טוב ורצוף עם העירייה, נותן מענה לצרכים רוחניים וגשמיים. מחוברים לבית הספר התורני ולכל תנועות הנוער.

אנחנו מבקשים להיות כתובת לכל צורך רוחני וערכי בכרמיאל ובגליל.

למה כרמיאל? כרמיאל העיר הגדולה בגליל, היא העיר לכל ההתיישבות בסביבה, קמה לפני כ-5 עשורים כדי לייחד את הגליל, ומשימה זו רק גדלה ומתעצמת. עיר גלילית יפה, נעימה, שתושביה אוהבים אותה, עיר שצריכה להיות המטרופולין של הגליל, ומקור של רוח ותורה לאזור כולו. הרכבת שמגיעה לעיר הוסיפה לתחבורה הטובה אלינו, והתעסוקה ברווח.

רגע מכונן זכינו להרבה רגעים גדולים, אחד מהם היה בליל חג השבועות, כשמסביב לבית המדרש שלנו מצטופפים רבים רבים בפנים ובחוץ, בחדרים ובמגרש, כ-15 קבוצות של שיעורים שונים, ילדים וילדות בכל הגילאים, גם שיעורים לנברים, גם שיעורי נשים, גם לומדי התיקון, גם שיעורים לביינישים, גם שיעורים למחפשי דרך, מגוון והמוני, עיר של תורה. ועוד רגע מכונן, כשזכינו להכרה בקבלת תואר "יקיר העיר כרמיאל".

עם הפנים קדימה חייבים להעלות קומה, לבנות את בית הישיבה והגרעין, למסד טוב יותר את החינוך, להביא לעיר עוד ועוד משפחות, לחזק את דמותה וזהותה של כרמיאל, להיות נכונים ומאירים לשליחותנו.

לפרטים והתקשרות על הגרעין אביה 054-6664268

גרעינים תורניים מעוניינים להופיע בפינה? פנו אלינו headoffice@emeir.org.il

טלפניה המתחדשת במכון מאיר

דרושים/ות למערך התרומות

טלפנים/יות

שכר בסיס + בוסים | משמרות אח"צ-ערב

ניתן לשלוח sms למס' 052 - 5121946

